

der førtes den Gang. Jeg kan trods de beroligende Udtalelser, den højtærede Justitsminister fremsatte i sin Forelæggelsestale med Hensyn til Bestemmelserne i § 6 og Ministeriets Haandhævelse af disse, ikke stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg kender ikke de Oplysninger, som den højtærede Justitsminister har givet oppe i det andet høje Ting, og jeg maa for mit Vedkommende tiltræde den Opfattelse, som det ærede Medlem af Landstinget Hr. Edvard Brandes har givet Udtryk for i sin Mindretalsbetænkning. De Udtalelser, den højtærede Justitsminister har fremsat her, har ikke overbevist mig om, at Bestemmelserne i § 6 vil blive til en saadan Nytte, at det kan opveje den Fortræd, de vil kunne volde i det mellemfolkelige Samkvem, og hvis det er Meningen, at Bestemmelserne — jeg vil just ikke sige: *ikke* skal haandhæves, men haandhæves paa en saa lempelig Maade, at den faktisk ikke svarer til Ordlyden af § 6, er det vanskeligt at se, hvorfor det har været nødvendigt at formulere saa skarpe Bestemmelser som disse. Jeg tror, at man ikke mindst i Grænseegnene, nede ved Tønder og ved Flensborg Fjord, maa være forberedt paa, at Bestemmelser som disse, hvis de virkelig skal føres ud i Livet, vil kunne volde mange særdeles ubehagelige Friktioner. Jeg erkender imidlertid, at det er ugørligt at foreslaa nærværende Lovforslag behandlet i et Udvalg, da Tiden er alt for lang fremskreden, jeg erkender ogsaa, at det er nødvendigt at forny den foreliggende Lovgivning i Betragtning af, at den gældende Lov, som Justitsministeren udtalte, udløber i Dag, men jeg kan ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, ikke anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Da jeg fuldt ud kunde slutte mig til mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rytter, havde jeg ikke tænkt at tage Ordet, men jeg er ganske uenig med den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Jeg anser disse Bestemmelser i § 6 for nødvendige netop under Hensyn til Forholdene i Sønderjylland, og jeg vil derfor ud fra mit specielle sønderjydske Standpunkt ogsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Pürschel: Jeg vil blot overfor den højtærede Justitsminister fastholde, at det ikke er passende Vilkaar, der bydes Folketinget ved denne Lejlighed, naar Ministeren selv staar op og siger: Jeg er ikke

i Stand til at give de Oplysninger, som Folketinget burde have, og som har virket bestemmende for Landstinget. Der er altsaa ikke andet for Folketinget at gøre end at gennemføre Lovforslaget i Tillid til Ministerens Ord. Det har Folketinget jo erklæret sig villigt til, men det maa da ogsaa blive paa Ministerens Ansvar. Det er muligt, at Ministeren lider uforskyldt, men det hænder, som bekendt, for Ministre og ikke mindst for Justitsministre.

Justitsministeren (Steincke): Hvis jeg forstod det ærede Medlem Hr. Holger Andersen rigtigt, opfattede han mine Udtalelser, da jeg anden Gang havde Ordet, saaledes, at der i dem laa en Bebrejdelse mod Udenrigsministeriet for at have sinket Arbejdet. Dette var absolut ikke tilset. Hvad der laa i mine Bemærkninger, var kun, at Udenrigsministeriet i en Sag som denne maa have forholdsvis længere Tid, fordi det drejer sig om Undersøgelser af Forholdene overfor forskellige fremmede Magter, og at dette i Forbindelse med de derefter følgende Forhandlinger med Justitsministeriet om de enkelte Spørgsmaal, navnlig om § 6, har bevirket, at Forhandlingerne i det hele trak længere ud, end jeg havde ventet.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen overraskede mig som Repræsentant for Sønderjylland med at ville gaa imod dette Lovforslag eller med i hvert Fald at være saa betænkelig ved Vedtagelsen, at han ikke uden yderligere Oplysninger turde stemme for det; det drejede sig særlig om § 6. Naar jeg nu har oplyst med Hensyn til § 6, at hvis vi tager Aaret 1924, vilde § 6 intet betyde for 2 499 af 3 522, at den overhovedet kun vilde kunne tænkes at faa Betydning i skærpene Retning for 23 af 3 522, saa tror jeg, det ærede Medlem kunde overvinde sine Betæneligheder. Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle), hvis Kendskab til sønderjydske Forhold jo ikke er ringere end det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, fuldt ud kunde tiltræde Lovforslaget. Det glæder mig, fordi jeg jo ikke vil lægge Skjul paa, at netop Hensynet til Arbejdsforholdene i Sønderjylland har været medbestemmende ved Formuleringen af § 6.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at jeg ikke har anmodet Folketinget om ikke at anvende en halv eller en hel Time paa dette Lovforslag, saa for min Skyld er der intet som helst i Vejen for, hvis Folketinget ønsker Forslaget i Udvalg, at være til